

ת"פ 18989/04/20 - מדינת ישראל נגד מאזן מסאחלחה

בית משפט השלום בנצרת

תפ"ק 18989-04-20 מדינת ישראל נ'
מסאחלחה(עציר)

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד
הנאשמים	מאזן מסאחלחה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד

גזר דין

הנאשם הורשע, בהכרעת דין מיום 7.10.21, בביצוע עבירות של **הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 275א לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק.

כתב האישום, הכרעת הדין ורקע

1. בהתאם לכתב האישום ביום 18.4.20, בסמוך לשעה 19:45, עצרו שני שוטרים, שוטר ושוטרת, את הנאשם, שנהג ברכב, בקרבת בית המרקחת בדבוריה, במחסום שהוקם לזיהוי מפרי צו בריאות העם (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020.

הנאשם נמצא כמי שהפר את תקנות הקורונה וקיבל דוח בסך 500 ₪.

בסמוך לשעה 21:00, הגיע הנאשם אל המחסום ויידה בניידת המשטרה שתי אבנים, זאת תוך שהשוטר יושב בניידת במסגרת מילוי תפקידו ובמטרה להפריע לו וליתר השוטרים, למלא את תפקידם כחוק. האבנים פגעו בניידת וגרמו לשבר בשמשתה הקדמית.

השוטר הורה לנאשם לעצור אך הנאשם נמלט מהמקום. לאחר מרדף רגלי עצר השוטר את הנאשם והביאו לתחנת המשטרה. עלות תיקון השבר לשמשה הייתה כ-870 ₪.

2. הנאשם הודה בכל עובדותיו של כתב האישום, אך כפר חלקית בעבירות שיוחסו לו. המחלוקת הייתה על כך שהנאשם טען כי בעת שזרק אבנים על הניידת, לא התכוון להכשיל שוטרים, אלא פעל בעידנא דריתחא ומתסכול. נטען על ידי הנאשם כי השלכת האבנים לא מהווה את העבירה שיוחסה לו, וכי לא מתקיימת הכוונה הנדרשת לשם הרשעה בעבירת הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות.

עמוד 1

3. בהכרעת הדין מיום 7.10.21 הנאשם הורשע במיוחס לו. נקבע כי התנהגותו של הנאשם, שהגיע במתכוון למקום האירוע, כשהוא רעול פנים, וניפץ בשתי אבנים שמשה של ניידת, בעת שפנסיה מהבהבים, ובתוכה יושב שוטר, אשר רושם באותו זמן "דוחות קורונה" לאזרחים - מעידה כי הנאשם רצה והתכוון לשבש את עבודתם של השוטרים במחסום הקורונה, וכי בפועל אכן שיבש את עבודתו של אותו שוטר שזמן מה קודם לכן רשם לו דוח. בהמשך לכך, הנאשם הורשע בשתי העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

4. הוזמנו לגבי הנאשם תסקיר של שירות המבחן וכן חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

בתסקיר המבחן מיום 20.3.22 (התסקיר הראשון) הביא שירות המבחן המלצה לשלב את הנאשם בבית המשפט הקהילתי, ולחילופין ככל שלא תתקבל המלצתו, ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בעניין הנאשם בשלושה חודשים נוספים לקבלת תסקיר משלים. לאור התנגדות המאשימה ובשל נימוקים שפורטו בהרחבה בהחלטה מיום 31.5.22, הוחלט אז כי עניינו של הנאשם לא יועבר לבית המשפט הקהילתי, והדיון בעניינו נדחה לקבלת תסקיר משלים וטיעונים לעונש. התסקיר המשלים מיום 19.9.22, כלל המלצה נוספת לשילובו של הנאשם בבית המשפט הקהילתי, לאחר ששירות המבחן מצא כי הנאשם מתאים לשיקום אף זקוק לתמיכה וליווי אינטנסיביים, כאלה הניתנים בהליך בבית המשפט הקהילתי.

לאחר התלבטות ושמיעת טענות הצדדים בעניין, לאור ההמלצות החוזרות של שירות המבחן לשלוח את הנאשם למסלול הייחודי בבית המשפט הקהילתי, לאור צרכיו הטיפולים, וחרף חומרת מעשיו של הנאשם, החלטתי ביום 15.12.22 להפנות את הנאשם לבית המשפט הקהילתי. ציינתי בהחלטה זו כי היא מתקבלת אחר לבטים.

בית המשפט הקהילתי, בהחלטה מיום 25.1.23 (שעיקרי נימוקיה יובאו להלן), קבע כי על אף המלצות שירות המבחן, ובהינתן העיתוי והנסיבות, לא מדובר במקרה חריג המתאים להליך בבית המשפט הקהילתי.

לפיכך, בתום השתלשלות האירועים המתוארת לעיל, התיק הוחזר לבית משפט זה למתן גזר דין.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. שירות המבחן סבר כי יש להעביר את עניינו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי.

5. **בתסקיר מיום 20.3.22** דווח כי הנאשם בן 49, תושב דבוריה, רווק, אינו עובד מזה כ-10 שנים, והתקיים מקצבת זקנה שהוענקה לאמו עד לפטירתה, טרם לכך עבד במסגרות ובריתוך (לא הוצגו אישורים). הנאשם הינו הבן הצעיר ממשפחה המונה שמונה אחים ואחיות כולם בגיל 49-61, אביו נפטר בשנת 1996, ואמו נפטרה לפני כשנתיים, כאמור. לדבריו היה קשור לאמו מאוד ותלוי בה, וחווה קשיים בהתמודדות עם אובדנה.

הנאשם מסר כי סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, בתום לימודיו השתלב בשוק העבודה בעבודות

ריצוף ובריתוך, עד שהפסיק לעבוד, עקב מחלתה ומותה של אמו. לדבריו, מאז צבר חוב לביטוח לאומי.

הנאשם שלל שימוש בחומרים ממכרים, דיווח על מצב בריאותי תקין ועל ניסיונות בודדים לשתיית אלכוהול. אין לחובתו הרשעות קודמות.

שירות המבחן מסר כי הנאשם מודה במיוחס לו ולוקח אחריות על מעשיו. לדבריו, לאחר תקופה קשה של בידודים בשל התפרצות נגיף הקורונה, יצא להתאווור עם חברו, ובדרך חזרה קיבל דוח בסכום של 500 ₪ במחסום משטרי. עוד מסר כי ניסה לשכנע את השוטרים להתחשב במצבו, אך ניסיונותיו כשלו. הוא הוסיף כי מרוב כעס ותסכול, יידה אבנים וניסה להתחמק כדי שלא ייתפס. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחובר באופן ראשוני למניעים פנימיים אשר בבסיס הסתבכותו וכי קיימת נחיצות לשלבו בהליך טיפולי. לאור ריבוי צרכיו של הנאשם הפנה אותו השירות לבדיקת התאמה לבית המשפט הקהילתי, בה גילה חיבור לנזקקותו הטיפולית, והביע רצון להתחייב למסלול ולעבוד על עצמו במטרה לשפר את אורח חייו.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם שהתפתח וגדל בצל תלות רגשית באמו, התקשה לייצר נפרדות ממנה ולגבש זהות אישית עצמית ונפרדת. חרדותיו לאבד את אמו בצל מחלתה התגברו עד שהפסיק לעבוד למשך 10 שנים. עוד התרשם, כי לנאשם יכולות וורבליות טובות, ויכולות בינוניות-טובות לתת אמון בגורמי טיפול. בנוסף, נמסר כי ביצוע העבירה נבע מתוך מטענים רגשיים בלתי מעובדים שהתגברו בתקופת הקורונה. שירות המבחן לא התרשם כי לנאשם דפוסים בעיתיים ועברייניים מושרשים.

בסיכום הדברים ולאור המוטיבציה שגילה הנאשם לערוך שינוי משמעותי בחייו, סבר שירות המבחן כי הנאשם יפיק תועלת מהליך משפטי וליווי צמוד של בית המשפט הקהילתי, כגורם מפחית סיכון, ועל כן המליץ על שילובו במסלול זה. לחילופין, ביקש לדחות את הדיון בשלושה חודשים לצורך הגשת תסקיר משלים בעניינו.

6. **בתסקיר משלים מיום 19.9.22**, נמסר כי בתקופת הדחייה התקיימו פגישות נוספות עם הנאשם, וכן ניסיון להפנותו לפסיכיאטר לעריכת אבחון. נמסר כי בקשתו נדחתה על ידי קופת החולים (הוצג אישור). במקביל, הופנה הנאשם למחלקת הרווחה באזור מגוריו, משם נמסר על ידי העובדת הסוציאלית כי בקרוב אמור להתקבל.

מפגישותיו עם הנאשם, שירות המבחן התרשם מקשייו להכיל ולהחזיק מצבים מורכבים עבורו מבחינה רגשית, וכי במצבים אלה נוטה הנאשם להימנע מפעולות או לעיתים מגיע לתגובה אימפולסיבית. לפי הערכת הישירות, קשיי הנאשם התעצמו עם ניהולו של ההליך הפלילי. לצד זאת, התרשם השירות כי הנאשם החל ליצר אמון בגורמי סמכות וטיפול בצורה מיטיבה יותר, שינוי זה התבטא בכך שהחל לשתף בתכנים אישיים ונעזר בשירות כדי לערוך התבוננות ביקורתית בהתנהלותו ובמאפיינים אישיותיים.

לסיכום הדברים, שירות המבחן התרשם כי קיימת פרוגנוזה שיקומית טובה; הנאשם פעל כנדרש ממנו בתקופת הדחיה ועשה מאמצים להחל בשיפור באורח חייו, והוא זקוק להכוונה ולליווי מקצועי אינטנסיבי. לפיכך המליץ שירות המבחן שוב לשלבו במסלול של בית המשפט הקהילתי.

החלטת בית המשפט הקהילתי

7. כאמור, הוחלט בבית המשפט הקהילתי כי עניינו של הנאשם אינו מתאים למסגרת ייחודית זו.

בית המשפט הקהילתי מצא לקבל את עמדת המאשימה, שהתנגדה לשיבוץ הנאשם. בנימוקיו התייחס בית המשפט בין היתר, לעיתויי המאחר של הפניית הנאשם כאן, המצוי בסוף ההליך הפלילי ולא בראשיתו. נקבע כי העברת התיק בשלב זה, לאחר שמיעת ראיות, עלולה להיות פחות אפקטיבית בשל חלוף הזמן מביצוע העבירה, ואף מחטיאה את אחת התכליות. עוד התייחס בית המשפט הקהילתי לכך שעד כה הנאשם כלל לא שולב בטיפול, על אף ניסיונות בית המשפט לשלבו, וזאת בניגוד לעמדת שירות המבחן לפיה הנאשם הביע צרכים טיפוליים ומוכנות להתמסר לטיפול. לבסוף, התייחס בית המשפט הקהילתי לנושא משאביה המוגבלים של המסגרת, בקובעו כי יש לשמור על התאמה של אוכלוסיית היעד להליך ייחודי זה. צוין כי אחד התנאים להעברת ענינו של נאשם לבית המשפט הקהילתי הוא שבית המשפט מצא כי העונש המתאים לנאשם, בלא הליך שיקום, הוא מאסר בפועל. בהתאם לכך, נאשם שיכול לשאת עונש מאסר בעבודות שירות, יש להעדיף הליך שאינו קהילתי, כדי להבטיח הקצאת המשאבים לנזקקים להליך זה שיחליף עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. בעניינו, התרשם בית המשפט הקהילתי, כי ריצוי עונשו של הנאשם בעבודות שירות הינה מסקנה סבירה בנסיבות. לסיכום ולאור כל האמור, קבע בית המשפט הקהילתי כי לא מדובר במקרה חריג המתאים להעברת ההליך אליו, והחזיר את התיק למתן גזר דין על ידי בית משפט זה.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ביום 22.9.22 טענו הצדדים לעונש, וביום 12.2.23, לאחר שהתיק הוחזר מבית המשפט הקהילתי, השלימו את טיעוניהם. ב"כ המאשימה הגיש טיעוניו בכתב ואילו ב"כ הנאשם טען בעל-פה.

9. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם נע בין שישה ועד 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף רכיבי ענישה נלווים, לרבות קנס ופיצוי למתלוננים, וכי יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל שיימצא ברף הבינוני של המתחם, מאסר מותנה משמעותי.

ב"כ המאשימה טען כי מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שלטון החוק, הסדר הציבורי ובטחון הציבור ועמד על החומרה היתרה שעברות כנגד שוטרים מגלמות. נטען כי מערכת אכיפת החוק חייבת להראות לשוטריה שחיהם וגופם אינם הפקר וכי מי שינסה לפגוע בהם יענש בחומרה.

נטען כי הגם שלא קדם לאירוע תכנון מוקדם ארוך טווח, ברור כי מעשי הנאשם נעשו בכוונה לפגוע בשוטרים, שכל "חטאם" היה שמלאו תפקידם כחוק, לאחר שנתנו לנאשם דוח עקב התנהגותו שהפרה תקנות קורונה.

ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם הוא האחראי היחיד והבלעדי למעשיו. נטען כי המניע למעשיו היה נקמה בשוטרים שנתנו לו דוח בסך 500 ₪. לעניין הנזק שנגרם, טען ב"כ המאשימה כי הנזק המרכזי הוא תדמיתה של משטרת ישראל ופיחות במעמדה בקרב הנאשם ובקרב החברה. לצד זאת, גם נזק נגרם לשמשת הניידת

שהוערך בכ- 870.

בעניין הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הכיר ב"כ המאשימה בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי וכי על פי תסקירי שירות המבחן, הוא בעל אוריינטציה שיקומית, ואולם חרף זאת טען ב"כ המאשימה, כי המלצות שרות המבחן אינן הולמות את נסיבות העושה והמעשה. נטען כי הנאשם כפר במיוחס לו, לא נטל אחריות מלאה וכנה על מעשיו, ואף ניהל הוכחות. ב"כ המאשימה טען כי יש צורך בענישה משמעותית, צורך בהרתעת הנאשם מלבצע עבירות דומות בעתיד, וכן צורך בהרתעת הרבים, למען יראו ויראו.

נטען כי במקרה שלפנינו אין טעמים המצדיקים סטייה לקולא או לחומרה ממתחם הענישה, לפיכך נתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, כמפורט לעיל.

בנוסף, ביקש ב"כ המאשימה כי על הנאשם יוטל לשלם פיצוי כספי הולם וראוי לשוטרים המעורבים באירוע, להם נגרמה עגמת נפש רבה כתוצאה ממעשיו.

10. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט להסתפק בענישה צופה פני עתיד ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה, וכי במידה ויוחלט על ענישה שיקומית, ביקש להסתפק בשל"צ.

ב"כ הנאשם טען כי העבירה אותה ביצע הנאשם הינה "סוג של עבירת רכוש" בתקופת מגפת הקורונה, ולא עבירה של תקיפת שוטרים.

נטען, כי ברקע ביצוע מעשי הנאשם, תקופת הקורונה, שהייתה קשה עבור כל אזרחי המדינה ואזרחי העולם כולו, תקופה של לחץ, בעיות כלכליות, מצוקה וייאוש, וכי לא מדובר בנאשם שדרכו לפגוע בשוטרים, אלא במעשה חד פעמי.

הנאשם היה נתון במצוקה נפשית כתוצאה מתלותו באמו שהייתה חולת סרטן ואף נפטרה במהלך ההליך המשפטי הנוכחי.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא מתקרב לגיל 50 וזו מעידתו הראשונה.

נטען כי הנזק שנגרם לשמשת המכונית מסתכם בכ- 800 ₪ - לא נזק גבוה.

ב"כ הנאשם טען כי בית המשפט הקהילתי שגה בהחלטתו כאשר החליט שלא לשלב את הנאשם בהליך ייחודי לשיקומו, ולהחזיר את התיק לקבלת גזר דין בבית משפט השלום. נטען כי היה על בית המשפט לראות בראש מעייניו את שיקומו של הנאשם, כפי שנהוג בכל העולם. ב"כ הנאשם טען כי למרות שבית המשפט הקהילתי דחה את המלצת שירות המבחן לשילוב הנאשם, ניתן ללמוד מתוכן התסקיר נתונים חיוביים לגבי הנאשם. הסניגור הפנה לתסקיר המשלים, שם נקבע על ידי השירות כי לנאשם סיכוי גדול להשתקם. בנוסף טען הסניגור כי בענייניו לא מדובר בזריקת אבנים במהלך הפגנה פוליטית, גם זאת יש לקחת בחשבון.

לבסוף, טען ב"כ הנאשם כי על פי החדס"פ, מאחר ומדובר בעניינינו על אירוע אחד של זריקת אבן, הייתה מספיקה האשמה לפי הוראת חוק אחת ועל בית המשפט לגזור דינו של הנאשם בגין עבירה אחת בלבד, החמורה ביניהן.

בהמשך לכל הטעמים שהוזכרו, ותוך שמירת האינטרס החברתי, טען הסניגור כי יש לחרוג לקולא מהמתחם בגזירת העונש, וביקש להשית על הנאשם מאסר מותנה בלבד.

11. דברי הנאשם

הנאשם אמר שהוא מתחרט על מעשיו וכי הוא רוצה לסיים את התיק, אחרי שלוש שנים הוא התעייף.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים הנפגעים

12. עבירות אלימות כלפי שוטרים בעת מילוי תפקידם פוגעות בערכים של כיבוד שלטון החוק ושל השמירה על הסדר הציבורי. יש הכרח להבטיח את יכולת פעולתם של הפועלים לאכיפת החוק ולשמירת הסדר הציבורי (ראו רע"פ 3208/15 **דוד הקרי נ' מדינת ישראל** (11.5.15)). אין להקל ראש גם בהבטחת שלומם, שלמות גופם וביטחונם האישי של הממונים על אכיפת החוק, הגנה על יכולתם למלא את תפקידם כהלכה, ללא מורא, ולשם שמירת הסדר הציבורי. עבודות שיטור חיוניות לקיומה של חברה תקינה, והן כרוכות במצבי סיכון שהם מנת חלקם של אנשי משטרה. לעניין זה ראו את שנקבע באשר לעבירות כנגד שוטרים בע"פ 20707-08-12 **בילל מצרי נ' מדינת ישראל** (6.12.12):

"העבירות כנגד שוטרים, לרבות איומים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטרים הינן עבירות הפוגעות בסדר הציבורי ובאושיות שלטון החוק. התנכלות לשוטרים בכל אחת מן העבירות הנ"ל פוגעת לא רק בשוטר עצמו אלא במשטרת ישראל כולה, בתדמיתה, וביכולת הרתעתה כמי שמופקדת על אכיפת שלטון החוק."

13. התנהגותו של הנאשם, שהגיע רעול פנים והשליך אבנים על ניידת שבתוכה שוטר, פגעה במילוי תפקידה של המשטרה וסיכנה בפועל את השוטר הספציפי שישב בניידת ומילא את תפקידו. אינני מקבלת את טענות הסניגור, כי המדובר ב"עבירת רכוש" ותו לא; מעבר לסיכון הפיזי שבזריקת אבנים

לכיוון ניידת המשטרה והשוטרים, התנהגותו של הנאשם הנה מעשה אלים, אשר משקף זלזול במשטרה, ברשויות ובשלטון החוק; התנהגות זו יש להוקיע ולוודא שלא תישנה.

נסיבות ביצוע העבירות

14. העבירה בוצעה בשיאה של תקופה חריגה, שבה, בצל מגיפה מתפשטת, הוטלו על הציבור מגבלות וסגרים. אכיפת הוראות הקורונה היוותה אתגר לא קל למשטרת ישראל, והולידה קשיים אישיים וכלכליים בלתי מבוטלים, נזקים מבידוד ובשל היעדר תעסוקה, ומנגד חשש ממשי להידבקות, חולי ומוות. באותה תקופה, בישראל כמו במדינות רבות בעולם, הוגבלה החרות האישית של הפרט משיקולי בריאות הציבור. הנאשם הפר את הוראות תקנות הקורונה, נעצר על ידי השוטרים במחסום וקיבל קנס בסך 500 ₪. חמתו של הנאשם בערה בו על הדו"ח שקיבל, ולכן חזר למקום כדי למחות, ולמעשה לנקום בשוטרים. הנאשם הגיע כשהוא רעול פנים והשליך אבנים לכיוונה של הניידת ממרחק לא רב, וניפץ את השמשה של הניידת, כשבתוכה שוטר בתפקיד. לאחר מכן אף ניסה לברוח לשוטרים - עד שנעצר על ידם. העבירות שביצע הנאשם דורשות מידה לא מבוטלת של תעוזה ואף תכנון, אם כי לא תכנון מורכב ומתוחכם. הנאשם פעל לבדו והוא האחראי הבלעדי למעשיו. העבירה בוצעה לא מיד אחרי קבלת הדו"ח, ולאחר שלנאשם היה זמן לשקול את צעדיו, ובכל זאת בחר לחזור למקום ולבצע את העבירה. הנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשם היה כאמור לעיל, ניפוץ שמשת הניידת שעלות תיקונו 870 ₪. הנזק היה יכול להיות גדול יותר אילו פגעה אבן בבני אדם ולא ברכב.

15. הנאשם, אשר כאמור נתפס בעת ביצוע המעשה, הודה מיד, וביטא את מצוקתו הרבה, את קשייו הכלכליים, ואת ייאושו שהוביל אותו למעשה האלים והמתריס. הנאשם טען שהתכוון להביע מחאה, וכי לא ידע שבניידת, אליה יידה את האבנים, ישב באותו הזמן שוטר. בהכרעת הדין דחיתי את טענותיו של הנאשם, על כך שלא ידע שברכב יש שוטר, ושלא התכוון להפריע לעבודת המשטרה, וקבעתי כי ידע ששוטר יושב ברכב, וכי התכוון להפריע לפעולת השיטור. לגבי גרסתו כי פעל מתסכול - גרסה זו התקבלה כאמינה, ואולם אין צורך לומר שלא מצאתי ברקע זה צידוק או הבנה לביצוע העבירה החמורה.

מדיניות הענישה הנוהגת

בחינת מדיניות הענישה בעבירות דומות מעלה קשת רחבה של עונשים, בהתאמה לנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות מבצען.

16. ב"כ המאשימה הפנה לפסק-הדין:

א. רע"פ 1899/22 **אלקרעאן נ' מדינת ישראל** (28.3.22) - בקשה למתן רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לפיהם הורשע המבקש בעבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, לאחר שנקבע כי המבקש יידה אבנים לעבר שוטרים שהגיעו להפגנה בה נטל חלק המבקש. **בגזר הדין, הוטל על המבקש מאסר בפועל בן תשעה חודשים ו-15 ימים, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪.** בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

מדובר בנסיבות חמורות, יחסית לאלה שכאן.

17. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי הדין:

א. עפ"ג (ב"ש) 10722-09-22 **כוכבי נ' מדינת ישראל** (21.12.22) - המערער הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירות תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקידו, ונדון לביצוע של"צ **בהיקף 300 שעות, מאסר מותנה וקנס בגובה 3,000 ₪,** זאת לאחר שתקף פקח ושוטרת, שניסו לעצור אותו בגין אי עטית מסיכה בתקופת הקורונה. הערעור הופנה כנגד החלטת בית משפט השלום שלא לבטל את הרשעת המערער. הערעור נדחה.

ב"כ הנאשם ביקש להפנות לדברי בית המשפט שם בהתייחסותו לתקופת הקורונה, וטען כי יש לקחת בחשבון את המצוקה הכללית שאפפה את הציבור, ולהתחשב בנאשם. יצוין כי בניגוד לטענות ב"כ הנאשם, אמנם התייחס בית המשפט שם לתקופת הקורונה והשלכותיה, אך דברים אלה הובילו אותו למסקנה כי מעשיו הנאשם אף חמורים יותר, מאחר שנעשו בעיצומה של תקופת חירום בעת שהפקחים והשוטרים סיכמו עצמם למטרת האטת הפצת המגפה.

ב. ת"פ (ירושלים) 57423-10-20 **מדינת ישראל נ' אהרון** (21.11.22) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו ללא הסדר טיעון בכתב האישום המקורי, בביצוע עבירה של תקיפה סתם של בת זוג, וכן בביצוע 3 עבירות של הפרת הוראה חוקית. על פי כתב האישום, סטר הנאשם בפניה של המתלוננת אחרי ויכוח ביניהם, ובנוסף הפר שלוש פעמים במהלך חודש אחד את ההוראה החוקית שניתנה לו, בכך ששהה שלא כדין בבית ממנו הורחק. **על הנאשם נגזרו שלושה חודשי מאסר על תנאי, והתחייבות בסך 5,000 ₪,** לאחר שנקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ו/או של"צ ועד שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועונשו של הנאשם ימוקם בתחתית המתחם, לאור נסיבות המקרה.

יוער כי גם כאן, נטען על ידי ב"כ הנאשם כי המתחם והעונש היו מקלים בשל תקופת הקורונה. ואולם לא מצאתי סימוכין ותימוכין לטענות אלה של הסיניגור בפסק הדין.

18. ניתן לעיין בנוסף בפסקי-הדין הבאים:

א.רע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נ' מדינת ישראל** (30.11.14) - המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. המבקשת הטיחה קללות ואיומים, סטירות ויריקות לעבר שני שוטרים. בית המשפט גזר עליה **30 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס**. הערעורים נדחו.

ב. רע"פ 5979/06 **דניאל בודהנה נ' מדינת ישראל** (25.7.06) - המבקש, בעל עבר פלילי, הועמד לדין בבית משפט השלום בגין עבירות תקיפה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המבקש זוכה מחמת הספק מעבירת תקיפת שוטר והורשע בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו **שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי**. ערעוריו של המבקש נדחו בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (2.8.10) - המבקש, נעדר עבר פלילי, הודה והרשע בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. בית משפט השלום נמנע מהרשעתו והטיל עליו 180 שעות של"צ. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והרשיעו בביצוע העבירות הנ"ל וגזר עליו **תשעה חודשי מאסר על תנאי**. בקשת רשות ערעור -נדחתה.

ד. רע"פ 3208/15 **דוד הקרי נ' מדינת ישראל** (11.5.15) - המבקש, בעל עבר פלילי, הודה והורשע בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו. נגד המבקש הוצא צו מניעה המורה לו ולנאשמת נוספת לסלק את ידם ממתחם מגורים בתל אביב. המבקש סירב לפתוח את הדלת לבקשת שני שוטרים וברח מהמקום. **בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי**. ערעור המבקש - נדחו.

ה.רע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמון נ' מדינת ישראל** (20.1.15), נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקי, שייחס לו עבירות תקיפת והעלבת שוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למעצר חוקי. בית המשפט השלום גזר עליו **שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים**. הערעורים נדחו.

ו. ע"פ (חיפה) 49707-10-12 **ולנטינה בלוצה נ' מדינת ישראל** (14.1.13), המערערת הודתה והורשעה בעבירות תקיפת שוטר והפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלום גזר עליה **עונש מאסר על תנאי לתקופה של חודש, צו מבחן וצו של"צ**. הערעור נדחה.

ז. ע"פ (ירושלים) 53885-06-14 **ראיד מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (20.5.15), המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט הטיל עליו **תשלום קנס כספי והארכת מאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים**.

ח.ע"פ (נצרת) 65718-11-16 דנה אלימלך נ' מדינת ישראל (4.4.17), ערעור של שני מערערים, בני זוג, שנדונו במאוחד. המערער ערער על הכרעת הדין בעניינו והמערערת על פסק הדין בעניינה. המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט, ונגזרו עליו **שישה חודשי מאסר על תנאי וקנס**. והמערערת בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונגזרו עליה **שלושה חודשי מאסר על תנאי והתחייבות**. בית המשפט המחוזי זיכה את המערער מעבירת שיבוש מהלכי משפט והרשיעו תחתיה בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והותיר את רכיבי גזר הדין על כנם, כאשר המאסר על תנאי יחול רק על עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הערעור של המערערת נדחה על שני חלקיו. בקשת רשות ערעור שהגישה המערערת לבית המשפט העליון 3958/17, נדחתה אף היא (החלטה מיום 20.06.17).

ט.ת"פ (פתח תקווה) 37099-01-13 מדינת ישראל נ' בוגדן סקלרוד (30.1.14), הנאשם הודה והורשע בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנהגות פסולה במקום ציבורי והתנגדות למעצר. בית המשפט גזר עליו **שלושה חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי**.

י. ת"פ (רמלה) 3020-10-12 מדינת ישראל נ' צח שגיא (5.2.15), הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו **שלושה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות וארבעה חודשי מאסר על תנאי**.

יא. ת"פ (באר שבע) 33724-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני (26.10.21) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של התפרעות - לפי סעיף 152 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275 לחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק. במקרה זה, במסגרת הפרות סדר אלימות שאירעו במהלך מבצע "שומר החומות" (בהיותו של הנאשם כבן 17 ותשעה חודשים), התרחשה הפרת סדר אלימה ביישוב רהט, באזור בניין העירייה ונקודת השיטור העירוני. למקום הוזעקו שוטרים שזיהו התקהלות של עשרות רבות של אנשים, שחלקם רעולי פנים, המיידיים אבנים לעבר ניידות המשטרה והשוטרים הנמצאים במקום, ומבעירים צמיגים. במהלך ההתפרעות, יידו המתפרעים, וביניהם הנאשם, מספר רב של אבנים לעבר השוטרים וניידות המשטרה, והשוטרים התקרבו אל המתפרעים על מנת לעצור. הנאשם יידה אבנים לעבר ניידות המשטרה והשוטרים כשהוא רעול פנים. בהמשך החל להימלט ונעצר על ידי השוטרים. **על הנאשם נגזרו חמישה חודשי מאסר בפועל, חמישה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪.**

19. נוכח המפורט לעיל, ובהינתן נסיבות המקרה שלפנינו, אשר מהווה התנהגות מתוכננת ובלתי ספונטנית, ומאופיין ברכיב של תכנון, ובעבירה שהיה בה לסכן שוטרים - **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם, נע בין חמישה חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

20. הנאשם בשלהי שנות ה-40 לחייו, רווק, ללא ילדים. הנאשם אינו עובד מזה כעשור והתקיים בדוחק. הנאשם חי עם אמו, שנפטרה לאחרונה, מקצבת ביטוח הלאומי שלה.

הנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו, וניהל הוכחות בסופן הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להכיל ולהחזיק במצבים מורכבים עבורו מבחינה רגשית, ונוטה לפעולה אימפולסיבית או להימנע כלל מתגובה במצבים אלו. עוד נמסר, כי למרות תלותו באמו שנפטרה, הנאשם בעל יכולות ופוטנציאל שיקומי לאורח חיים עצמאי ומתפקד. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן והתייצב לפגישות כנדרש, גילה מוטיבציה והתאמץ להתחיל להליך שיפור אורחות חייו. כאמור, שירות המבחן המליץ לשלבו בבית משפט קהילתי ואולם בסופו של דבר, לאור החלטת בית המשפט הקהילתי שנימוקיה הובאו לעיל, יצטרך הנאשם לשאת את עונשו כפי שיקבע בבית משפט זה.

לנאשם אין הרשעות קודמות, עובדה זו תיזקף לזכותו.

מגבלות הקורונה החמורות הוסרו זה מכבר, ואולם הזיכרון עדיין חד לגבי האווירה החברתית הקשה בתקופת הסגרים, ולגבי האתגרים הלא פשוטים שעמה התמודדה מערכת אכיפת החוק בתקופת המגיפה. הנאשם ביצע את העבירה על רקע נסיבות חברתיות ייחודיות שהשתנו מאז, ונטען על ידי ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בנסיבות התקופה לקולא בקביעת מתחם הענישה ובקביעת עונשו של הנאשם. אמנם, לשמחתנו, שנות הקורונה תמו, אך אין בכך כדי לראות בדיעבד בסלחנות את מעשיו של מי שבאותה תקופה ביצע עבירות כלפי שוטרים. מבט צופה פני עתיד מחייב להכיר בכך שתקופות מאתגרות וקשות עלולות לחזור ולהגיע, מחמת ענייני בריאות, או בשל נסיבות אחרות, וכי דרוש מסר בהיר כי מי שמבצע עבירות כלפי שוטרים בנסיבות כמו כאן - יענש עונש ממשי.

נאשם אשר פוגע בערכים של שמירת החוק, ובצורך להבטיח משילות סדר ואכיפה, מחויב בענישה הולמת שתהווה מסר מוקיע לגבי תופעות מסוג זה. כשיש ליקוי בקבלת אחריות, כמו במקרה זה, שבו הנאשם הציג גרסה קורבנית, אשר אין לראות בה צידוק לגבי החלטתו להתחמש באבנים ולהשליכם לעבר נידת - מהווה עמדה זו שיקול נוסף לבכר כאן את שיקולי הגמול וההוקעה על פני שיקולי השיקום.

לאחר שנקבע על ידי בית המשפט הקהילתי כי הנאשם לא ישולב בהליך שיקומי ייחודי תחת חסותו, הוחזר התיק לגזירת העונש על ידי. כפי שצוין, ההחלטה לנתב את הנאשם לביהמ"ש הקהילתי ניתנה על ידי בהיסוס, דווקא בגלל ייחודה של המסגרת הספציפית של בית המשפט הקהילתי, ובשל ההבדל בין מסגרת זו לבין מסלולי שיקום רגילים אצל שירות המבחן. משלא נמצא הנאשם מתאים לבית המשפט הקהילתי, לא מצאתי לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

ענישה צופה פני עתיד בלבד במקרה הזה אינה הולמת את החומרה שבמעשיו של הנאשם. בהתחשב בנסיבותיו האישיות, אמקם את עונשו של הנאשם בחלק הבינוני - תחתון של מתחם העונש אותו קבעתי.

הנאשם שרוי במצוקה כלכלית, ולכן לא אכביד עליו ברכיב הקנס או הפיצוי, אך משניפץ במזיד שמשות של ניידת, לא מצאתי להימנע כליל מעונש כלכלי.

הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות, חוות-הדעת בעניינו מיום 8.3.22 חיובית, והוא נמצא מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. ואולם, בשל חלוף הזמן, והודעה על אי התייצבותו בפני הממונה מיום 8.11.22, הנאשם יזומן שוב למתן חוות דעת עדכנית.

סוף דבר

21. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. **שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.**

המועד שנקבע בחוות-הדעת לתחילת ריצוי העונש, חלף, ובהודעה שהוגשה לבית המשפט מיום 8.11.22 נמסר כי הנאשם לא התייצב בפני הממונה לקבלת חוות דעת מעודכנת בעניינו. לפיכך הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 18.6.2023 עד השעה 08.30 במפקדת גוש צפון של הממונה על עבודות השירות (ליד כלא מגידו).

לממונה על עבודות השרות ניתנת סמכות על ב"כ הנאשם לתאם עבור הנאשם מועד חדש להתייצבות הנאשם בפני הממונה, ולהודיע על כך לבית-המשפט בתוך 7 ימים מהיום.

הנאשם מוזהר כי עליו להישמע לכללי הממונה על עבודות שירות אחרת עלול להיות נדון להפסקה מנהלית של עבודות השירות, ולריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג וברית.

ב. **שלושה חודשי מאסר על תנאי**, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום עבירות אלימות או הפרעה כלפי שוטרים, לרבות תקיפה, איומים או היזק במזיד.

ג. **הנאשם ישלם קנס ע"ס 1000 ₪, או חמישה ימי מאסר תמורתו, וזאת תוך 90 יום מהיום.**

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תעביר העתק גזר-הדין לממונה על עבודות השרות.

ניתן היום, י' אייר תשפ"ג, 01 מאי 2023, בהעדר הצדדים.